

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS
AÑO XI. AGOST 1887. N.º 17 de Desembre de 1887.
REUS, 17 de Desembre de 1887.

Reus Divendres 17 de Desembre de 1887

Num. 3.4315

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 8
n províncies trimestre. 350
Extranger y Ultramar. 1000
Anuials, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS,

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals librerías d'aquesta ciutat y de fora. En Barcelona, litografia Mallol, carrer Junquera, 6. No's retornan los originals encara que no's publicin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

CEPS AMERICANS

HORT DE PAU ABELLÓ

tocant a la carretera de Tarragona

Arrelats molt superiors. -- Preus ventajosos. -- Autèntic. Per tractar en lo mateix hort ó carrer primer del Roser, n.º 4.

MALALTÍAS DELS ULLS

L'oculista de Tarragona D. J. MIRÓ accedint gustós á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 á 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols.

Los demés dies en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarde.

TOS

Desapareix rápidament usant lo

TOS

XEROP SERRA

No conté opí ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

TOS

FARMACIA SERRA.

Oberta tota la nit.

TOS

Vinyas Americanas

D E
Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions. -- Preus reduïts y autenticitat garantizada. -- Cinch milions d'estacas, y un milió de barbats.

SECCIÓ DOCTRINAL

Comptes clars

Las corrents autonómicas están ja á punt de fabricar uns fets per la seva existència. --

Fa poch temps, l'autonomisme era un camí per la separació; avui, sens haver canviat d'opinió en aquest punt, hi ha qui creu que en assumptos vascons den aspirar-se á una autonomia, sisquera sia administrativa.

Més d'una vègada hem fet un recorregut sobre aquest modo de pensar, y hem afirmat que l'conjunt de nostres drets no poden constituir una autonomia al títol, perque no tenen lo carácter ni la significació de concessions. Constitueix nostra constitució peculiar, la existència política de la rasa vasconga, fabricada per ella mateixa per si á través dels temps.

Y si l'concepte d'autonomia no pot aplicar-se al conjunt de nostres drets, molt menys podem admetre la metafísica distinció existent entre autonomia administrativa y política, perque no n'hi ha tampoch entre l'ordre polítich y l'administratiu. Admessa la major distinció, l'ordre polítich diu, segons algunes, respecte

á la constitució de la societat, el ser de si mateixa; en ell se declaran los drets dels organismes, las funcions inherents al Poder soberà en la vida nacional. L'ordre administratiu no significa altra cosa que la mateixa societat constituida ja y ab vida propia, que obra en virtut de sa propia existència. Es la societat en quant practica, executa y obra. Y així sostenen que son drets polítichs los que s'conten en les Constitucions dels pobles, lo qual, en puritat, res diu, puig hi ha Constitucions en las que s'inclou lo modo de las funcions d'administració de justicia. No hi haurá ningú que puga dir, aquí acaban los drets polítichs y comencen los administratius, y tals son drets del ordre de la administració y tals altres de la esfera de la política.

Y si en lo terreno abstracte aqueixas dos funcions no's distingeixen, molt menys poden distingir-se en la realitat práctica positiva, tant més, quant que l'propri liberalisme, que tan erradas doctrinas practica y sosté en punt á filosofisme d'aquesta classe, confón la administració al poder executiu en lo que, en fet de veritat, resideix l'ordre polítich perfecte.

Y com la naturalesa de las coses triompha sempre de las aberracions humanes, diheume si pot concebirse un ordre administratiu que no estigui avassallat per lo poder polítich, y si's pot sustraure de la més honrada de las administracions, l'esperit polítich que l'administra.

Per això la distinció entre autonomia administrativa y política es una quimera, una fantasia sense valor real, perque la autonomia, ó es polítics, ó no es res. La política suposa direcció, y la administració, obrar conforme á una direcció: pot haver independencia en un obrar, limitat entre 'ls obstacles y 'ls lineaments que li fassí una determinada direcció?

Aquí està precisament l'error dels carlistas que

pretenen la centralització política y la descentralització administrativa (deixém á un costat tan impròpia nomenclatura), quin mateix error sosté també lo nocedalisme (suposat partit polítich). Y en això consisteix la falsa situació d'alguns periódichs... defensors mes dels seus propis ingressos que de la pureza de doctrinas y del comú sentir, y que abogan per la concessió per nosaltres d'una autonomia.

No sabém lo que hi haixerà en punt á pròxims arrenglos entre les diputacions anomenades vascongadas y l'govern de Madrid, pero lo país vasch deu protestar de tals negociacions, de las que res just nos pot resultar. Y la historia nos ho ensenyal una "la vascons miserabilment lo temps en totes aquelles relacions oficials y semidiplomàtiques. Los de Madrid mentres puguen no donerán sino bones paraules.

Contra'l vici de demanar, diuen ells, existeix la virtud de no donar.

Per això, perque no tenim, ni devém tenir aqueix vici, no volém que se'n dougui res, pera que no s'exerciti tan cristiana virtut.

Los periódichs que descendeixen á tal extrem, podrán anomenarso qualsevol cosa menos patriotas. Perque no es ni mitjanament tal, qui arribant á aquests temps, protesti ab equilibris injustificats d'una llei, com la del 21 de Juliol, que ab pron fonyas ens quita res, com no fos sino lo menos importaut, y trachte de treure dins de la legalitat actual ventajitas, á forsa de refer un víncul, y arribar á constituir ab ell un nou estat juridich.

Es precis no enterborrir les fonts d'abont emanen nostres drets pera que aquests arribin á la posteritat clars y completament definits.

Los comptes clars y 'ls amics vells. (Del Euskalduna, de Bilbao.)

ARTS Y LLETRAS

La segona defensa

Era un xicot mitjà taronja que tothom deia que no tenia al cap mes que l'aigua del sant batisme; fins en lo nom no hi era tot, puig que sos companys y tothom e qui'l coneixia, lo coneixien per lo nom de Miano, del seu de Mariano que li havia posat lo seu pàdrí. Era 'l sàch dels cops dels seus companys, la rieta dels seus amics y coneixis y 'l senyalat de tot lo poble; semblava que portés en son front un estigma denigrant.

A estudi ja hi va anar quatre anys, pero no va poder passar los peus á l'escola ni quatre dies. Perelló lo pere Isla devia haver escrit que 'ls lletras tenen amarges les arrels, y conveniat de que no podiantli donar bons fruyts, los anava á cercar pels horis dels vallants del poble, quinss parts pujava arrapat com una sarganiana y mes llorat que cap mustela. Tenia un cabell ros espès y llarg que li servia de gorra, y en quant á calsat, portava encara lo primer que va estrenar al vindre al mon. Se mirada era duptosa, tenia quelcom de salvatge, y en quant á son cervell, lo que li faltava de inte-

ligència li sobrava de astucia y mala intenció. Vivia esperverat per las amenassas constants dels molts que's veyan perjudicats per las malas manys. Avui l' atrapaven assí, demà allá, y tot sovint li edobavan las ancas ó me li trencaven una costella ó li ensetavan la closca del cap á cops de pedra; mes ell de cada dia anava empitjorán. Un dia de una bastonada al cap li trasbalsaren lo cervell y acabá de ser ximple. Tothom pronosticava que aquell noy, per aquell camí no anava prou bé y que passaria malement.

PUNXS DE SORTEIG

Un dia, se acollá ab un pillet mes refet que ell que li proposà un robo de gallinas. Lo fur devia efectuar-se en lo corral de una masia mitja hora allunyada del poble, allá á les deu de la nit, y desde allí marcar al mercat á vèndrelas per tocar diners y ab ells regalarse durant las festes de Nadal.

Tant aviat signé proposat com efectuat.

Prengueren una escopeta per lo que pogués succeir, y's posaren á caminar vers à la masia encoberts per la fosca. En lo mas no hi havia mes que un vell y una jayeta que passavan la veïlla vora del foix tots esperant al herèu y el mosso que havian anat á la vila á passar la festa y á divertirse; sempre eran prop las dotze cuan tornavan.

Arribaren los pillets, sens fer soroll, á las mateixas tapis del corral, y posant, lo mes gran, l'escopeta en mans de Miano, li digué:

—Té, vigila bé aquests finestres que dona al corral; si surtis lo vell per ferme algun mal, tirali un tiro als morros, ¿sents? no t'espantis, val mes ell que jó.

La lluna menguanta havia tot just oomençat á sortir, pegant de plé sa claror esmortejada en la finestra aquella. En Miano, amagat en la sombra, l'espiaava ab la vista fita fit com un gai quant fixos los ulls á un forat, espera que d'ell surti alguna rata. Lo seu company muntà cautelosament per lo cantó de la tapis y saltà dintre'l corral. Moments suprems, ja y escaigut

Un cop fou dins, las gallinas y pollastres comensaren á alborotarse y á cloquejar tal com si hi hagués entrat la guineu. Mes lo lladregot anava fent sa feixa, anava ficant faràm dintre d'on sach que portava ja previngut ab una destresa admirable.

Lo vell, deade l'escó estant, sentí l'escavat del corral y s'apressurà á sortir á la finestra per veure què abansanà son cos cap á fora.

—Lladres! ¡correu! ¡corren! —crijà ab espant.

En Miano, no oblidant la consigna, disparà son arma, y'l pobre vell caigué ferit cap á la banda de dins.

En un moment tornà'l lladre á saltar la paret del corral, y junts, després d'haver amagat l'escopeta, se encaminaren vers la ciutat hon se celebrava'l mercat de Nadal, per vendre las gallinas.

Allí, en la mateixa plessa del mercat, caigueren en mans de la justicia.

Algún temps després se celebrava'l judici oral per castigar aquell fet dollement criminal de robo y assassinat. Encara que la acció material del atentat requéya tota sobre la persona del pobre Miano, son avocat defensor feu de ell una brillantissima defensa. Lo presentà com un instrument inconscient de la malitat de son company. Si havia desparat l'arma contra'l pobret vell, era perque no's dava compte de lo que feya, puig que 'l jove sufriu una desviació mental que fa que no tinga conciència de sos actes. «Mon defensat, continué, desde hoy que no mostra cabels tots sos coneixements, y si'l tribunal dupla de mon acerí, aquí està'l poble per justificarlo, y com á prova científica, innegable, present está'l dictámen dels senyors facultatis que l'han observat detingudament. Jo demano donchs que'l tribunal no siga riguros al castigarlo, ans bé que procuri tenir en compte totes aquestes circumstancies, atencents, porque ja sab l'ilustrat criteri dels senyors magistrats, que 'ls actes de la condició del present, no reclaman los castichs á que's fan mereixedor aquells als quals precedeix una premeditació maligna, filla de la mes crudel perversitat».

Lo tribunal, oïat los justificats ratiònaments de l'avocat defensor, condemnà al infeli Miano sols a un any y un dia de presó correccional, y á son pervers company, á deu anys de presiri. Tothom en pés trobà justa la sentència, y l'avocat defensor del pobre Ximple, fou felicitat ab efusió per intel·ligents y per profens.

Al cap d'un any y un dia de presó en Miano tornà al seu poble.

Desde aquell dia en endavant no se'l conegué per altra nom que per lo de lo Ximple. Lo Ximple assí, lo Ximple allá, lo pobre Miano estava desesperat, fugia

del tracte de tothom y de cada dia anava tornantse més tonto. Tenia moments de rabia que acabaven per convertir-se en accidents espasmódichs, y dos per tres se'l trobava estenalat al mitj del correr.

Un dia tingué una disputa ab un company seu que li digué:

—No, ab tú no m'hi vull barallar, perque en cas de que'm fassis mal, altra vegada te tornarián á fer passar per ximple y ne'l faràn casi res.

Eu Miano s'encengué de sanchs y estigué á punt d'abraçonsar ab aquell brétol que s'atrevia á insultar á la cara. Un raig de falsa llum iluminà son cervell y raciocinà d'aquesta manera:

—Nó, ell no'n té la culpa; qui causa això no es altre que aquell senyorot que va ferme passar per ximple devant de la justicia; ell ho pagará.

Y sens tornar contesta, ab la rabia al cos marxà del poble envers la ciutat ahont vivia son avocat defensor.

Dos dias després se deya que l'avocat D. Joaquim Saqué havia rebut una punyalada al sortir de casa seva, causantli una ferida bastante grave, y que l'agressor, un antich defensat seu, jove de divuit anys, obra ja en poder de la justicia.

En Miano havia ja satisfet la seva venjança.

Al poch temps se celebrà'l judici oral, y la segona defensa, enterat per pessas menudas de tot lo precedent, coronà son brillantissim discurs ab lo següent párrafo:

Si, senyors del tribunal, pietat pel pobre ximple, indulgencia pel irresponsable, pel que obra sens darse rabó de lo que fa!... pero a si d'evitar un nou crim del qual jo'n seria la víctima, no li torneu més la llibertat. Si, senyors del tribunal, pietat pel pobre ximple.

JOSEP ALADERN.

SECCIO LITERARIA

Patria

Sona la trompa que el guerra encoratja,
prompte á la lluita combatents s'apresten,
l'arma homicida fortament empuyen
ab destra irada.

Cent vens á l' hora fan sentir potentes
á un bêlich cantic les virils estrofes,
y prest la turba dels guerrers invictes
valor aplega.

Ja ab veu potenta l'adalt comanda,
la brau maynada d'obehir te folla,
l'eyna assegura que la destra empunya
y avansa intrépita.

Prest de la lloyta la infernal cridoria
sens ordre dexes ja senti'n les files
y ab munt disforme per demunt la terra
caçant el seu cadàvres suren.

Ja ab desbandada l'enemic recula,
al ferho altissims penyalers amida,
y al fons hi trova de fonder immensa
cavada fossa.

Qui no s'hi estimba, forsa al puny li resta,
l'eyna saguenta dintre'l pit s'enfonza,
perque sens ordre'l combatent invicta
no deu pas viure.

Lo crit tot d'una de victoria azorda,
crit que les serrer repetint ellunyen
y arreu enlayre 'ls victoriosos alsen
trionfals senyeres.

Ja la maynada dintre'l poble s'entre
y en vers la plessa sens parar avansa
y allí comensa presentalla ferna
trofeus de guerra.

Cent vens á l' hora vitorejan folles,
la plessa tota de lloret s'omplena,
l'incens s'enlayra y ab sa olor divina
l'espai perfuma.

Un bras ab forsa'n lo bell mitj azebat
la hermosa ensenya que'n la llyuya duyen
y arreu la turba saludantla crida;
«Visca la patria!»

A. PEDRET Y MIRO.

Alcover, 1897.

CRÒNICA

OBSERVACIÓNS METEOROLÒGICAS

del dia 16 de Desembre de 1897

FACILITADAS PER D. RAMÓN GISPERT

HORAS d'obser vació	BARÒMETRE aneroide	GRAU d'hum itat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. particular
9 m. 3 t.	769 760	93 91	0'0	2'0	Ras	

HORAS d'obser vació	TEMPERATURAS	VENTS	NUVOLS		
9 m. 3 t.	Maxima Sol. 25 Sombra 15	Minim. 7	Term. tipo 10 13	direccio S. S.	classe Cun Nin 04

Lo succés de Saragossa

Respecte al estrany succés que tant crida l'atençió pública, sobre en Tost, copiém del *Diario de Zaragoza* d'ahir:

«Ahir tarde se constituí segons diguerem lo jutjat en l'edifici de la presó per continuar las diligencias comensadas per lo matí.

Del resultat d'ellas res podém dir. Lo sumari es secret y no nos es fàcil, per lo tant, inquirir lo succehit.

No obstant, se parla de datos interessants que l'misteriós Tost ha facilitat al tribunal, y de lo molt ben impresionats que 'ls que lo componen sortiren al doiar per terminada la tasca del dia.

Los que aguardaven per las inmediacions del carrer de la Democracia en la creencia de que del semblant de nostres funcionaris judicials podrian deduir l'exít de las actuacions, deyan: «Lo misteri ha deixat de serho. No cap duplie; Joseph Tost s'ha decidit per deixar de fer comedias», y ha cantat de piano. Ho diuhen ben clar, lo semblant dels que han escoltat».

Y sens que pogués respondre del fundament que poden tenir aquestas hipòtesis d'un desocupat, dirém tant sols que l'fiscal Sr. Fons y lo tinent fiscal Senyor Pérez Carrasco permanesqueren després en lo despaix del governador civil bastante mes rato del que acostuma a dedicarse á conferenciar entre autoritats en èpoques normals.

Ha d'arribar la hora d'estrenyar la mà de nostre apreciat amic en Joseph Gaya Guardiola, ilustrat escriptor català, que resideix en la veïna vila de Vila-seca.

Esperém que prompte nostres lectors podrán saberjar algun treball del jove y ja notable escriptor.

Diumenge próxim celebrarà son benefici la secció dramàtica de la societat «Juventud Reusense», posant en escena lo drama en 3 actes «Juan de Lanuza».

A fi de que nostres llegidors puguen coneixer la manera com los polítichs madrileys acostuman a mentir y la barra ab que volen endosarnos gat per llebra, com si no hi hagués manera de coneixer la veritat, segons datos mes certos que han vingut á nostre coneixement podém manifestarlos que la Espanya conta ab 443 diputats dels quals s'han adherit á la política d'en Romero Robledo 42, essent aquest número l'únic que consta en la llista oficial de sos amics. Teuint en consideració que d'aquests 443 diputats, 284 perteneixen á la majoria, resulta que l'Número de prosélits ab que conta ló nou salvador de la patria representa menys d'una sexta part dels diputats conservadors, en lloc d'una tercera com volia encaixarnos ab aquella frescura que l'characterisa.

En quant als senadors, de 360 que tenen assiento en la Cambra, únicament se l'hi han junyat 3 vitalicis y 17 electius.

De totes maneras, molt número son, tractantse d'iso un polítich que tenint en compte lo conegut principi *sapientis est matura consilium*, no ha fet durant sa vida mes que cambiar d'ideas y pertanyer á tots los partits ahont ha vist que podia fer son Agost, volent en els últims temps de sa carrera erigirse en quefe y regir los destins d'aquesta desventurada Espanya.

Per honra y gloria de Catalunya debém manifestar que dels 43 diputats ab que conta, sols 2 se l'hi han adherit un punt de la província de Girona y altre de la de Tarragona y 2 senadors de 'ls elegits per lo poble.

En canvi conta ab bon riuet d'andalusos, lo qual no diu prou per formar verdader concepte de la nova política del d'Antequera.

En la última veillada que celebrà la Juventut Catòlica de Barcelona, dedicada á la Purísima, nostre amic, en Enrich Prat de la Riba llegí un magistral discurs disertant sobre la Edat Mitja, en lo que l'esperit catòlic se presenta agrermanat ab lo sentit regionalista, qui

discurs pot calificarse de notabilíssim, per quin motiu nostre amic fou molt aplaudit y felicitat al finalitzar sa lectura. Nosaltres també li envíem el amic Prat la nostra entusiasma felicitació á la vegada que nos feliçitem també el veure com la doctrina regionalista va obrintse camí arreu y 's fa escoltar fins en aquells llocs en que no s'ha de travallar activament per aquests ideals.

Diu «La Renaixensa»:
«Es ja un fet la constitució en aquesta ciutat d'un partit autonomista que travallarà per la regeneració política de Catalunya. Un cop tinga aprobats los Estatuts per lo Gobern civil, celebrarà la primera reunió en lo Frontó Beti-jai, la que, segons sembla, tindrà efecte ben aviat.

Los fundadors de la nova agrupació se proposan donar gran impuls á la propaganda de sus ideas, publicant fragments de son programa y altres travalls de semblant caràcter que serán repartits de franch.

Ha sigut nombrat President del Jurat del «Certamen Catalánista» que á Lleida ha de celebrarse en Maig pròxim, l' ilustre poeta Dr. D. Jaume Collell, Canonge de Vich, lo qual ha acceptat dit càrrec y assistirà personalment al acte.

Los Somatens de Catalunya s'han dirigit á la autoritat eclesiàstica suplicantla sia declarada sa Patrona la Verge de Montserrat, gracia que, segons notícies, serà concedida molt en breu á tan benemerit cos, que afirma son caràcter al posar-se baix l' amparo de la Verge de sa advocació tan genuinament catalana.

Segons diuen de Madrid le senyor Nocedal se proposa dar una serie de conferencies políticas en la redacció de *El Siglo Futuro*.

Lo quefe dels integrists tractará en ditas conferencies dels mes importants problemes polítics y socials.

Lo tema de las conferencias será «Decadencia de España».

Lo tema es molt apropiat. Si li faltan alguns detalls nosaltres los hi podrém proporcionar.

Lo recaudat ahir per concepte de Consums en la Administració d'aquesta ciutat, puja á la cantitat de pessetes 858·60.

Ahir nit, á les nou, en lo «Centre Excursionista de Catalunya», tingué lloc la sessió preparatoria de la excursió á Manresa y Sant Benet de Bages, que 's verificará lo pròxim diumenge. Acabada la sessió lo senyor don Artur Masriera doná una conferencia sobre l' teatre de Eschilo, llegint alguns fragments de «Prometeu encadenat», traduït al català.

Dita obra en breu veurá la llum publicada per la casa editorial de «L' Avenç» de Barcelona.

Crónica teatral

A causa d' haver acabat molt tard la funció d' ans d' ahir, à benefici del notabilíssim mestre director D. Francisco de Perez Cabrero, no poguerem publicarne ressenya en lo número d' ahir.

Encare que un poch tard, no podém menos que fer constar que nostre públic aprofitá la ocasió pera demostrar al beneficiat las moltes simpatías que li professa pera sus rellevants dots artísticas que posseeix.

La funció no 's prestava molt al acte que anava destinada, ja que la ópera «La Dolores» ha sigut aquella temporada posada en escena ab prodigalitat, y reunió encare la desventatge d' haverse de representar sense alguns elements artístics que donan molt de caràcter á la obra y que resultavan molt del agrado de nostre públic. No obstant y tot aixó, lo teatre se veié plé de gom á gom, tan en los palces y butacas com en lo públic.

La obra fou desempenyada admirablement, especialment per la senyoreta Corona, (Dolores) y'l tenor senyor Alcántara, (Lázaro) que reberen una serie d' ovacions durant lo transcurso de l' obra.

Lo concert, que sens dubte era la part més desitjada de la funció, fou també executat d' una manera molt notable, obtenint una espontànea ovació la senyoreta Perez Cabrero, filla del beneficiat. La secció coral del Centre de Lectura prestá en gran colorit al concert, cantant ab la justesa y sentiment que en tan alt lloc s' ha posat per tot arreu ahont s' ha presentat.

La senyoreta Mercé Perez Cabrero dirigint la orquestra també molt bé.

En resum, una funció notabilíssima, un benefici molt agradable y un preu molt grat de la festa.

Poden darse per molt satisfactiu lo públic que hi assistí y'l beneficiat.

J. A.

SECCIO OFICIAL

El Olimpo

La J. de G. d' aquesta Societat en sessió del dia 12 del actual acordà donar á arrendament lo servei de café y demés anexos, en pública subasta, rematantse á favor del més beneficiós postor.

Las proposicions deuren ferse en plech tancat, admetentes desde l' dia d' avuy fins lo dia 25 del actual mes á las set de la nit, verificantse l' obertura dels plechs lo dia 26 d' aquest mateix mes á las sis de la tarde.

Lo plech de condicions referent á dit arrendament se troben de manifest en la Secretaria d' aquesta Societat, de las que podrán enterarse los que desitjin prendre part en dita subasta.

Reus Desembre de 1897.—P. A. de la J. de G.—Lo Secretari, Joseph Sarda.

Registre civil

del dia 15 de Desembre de 1897

Naixements

Joana Francisca Llop, natural de Julia.—Teresa Gay Cavallé, de Jaume y Teresa.—Joseph Miguel Pàmies, de Joseph y Teresa.

Matrimonis

Cap.
Detuncions
Joaquim Vendrell Gili, 15 anys, S. Joseph baix, núm. 31.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Lázaro.

Sant de demà.—Nostra Senyora de la O.

SECCIO COMERCIAL

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarda d' ahir:

Interior	64·87	Filipinas	
Exterior	80·87	Aduanas	95·75
Amortisable	77·50	Cubas 1886	95·
Fransas	17·50	Cubas 1890	78·50
Norts	22·60	Obs. 6 0 0 Fransa	96·
Exterior París	60·87	Obs. 3 0 0 »	52·50
París	32·90	Londres	33·55

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los països.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realisadas en lo dia d' ahir á Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	62·82	Fransas	17·40
Exterior	80·87	Cubas vellars	95·
Colonial	95·81	Cubas novas	78·43
Norts	22·	Aduanas	96·
Obligacions Alm. msas	82·75	Oblige. 3 0 0 Fransas	52·62
		Filipinas	94·95
PARIS			
Exterior	60·93	Norts	
		GIROS	
Paris	32·90	Londres	33·55

Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallés Sureda, D. Joan Llauderó Prats, don Jean Vallés Valduvi y D. Francisco Prius Demestre.

VALORS LOCALS	DINER	PAPER.	OPÉR.
ACCIONS	0·10	0·10	0·10
Gas Reusense		850	
Industrial Harinera	515	520	0
Banch de Reus	70	100	0
Manufactura de Algodon			
C. Reusense de Tranvias, privilegiadas al 5 per cent.		150	
Societat Hidroelèctrica	435	450	

Diversions públiques

Teatro Fortuny

Compañía d' òpera y sarsuela española

DIREGIDA PER LO MESTRE

D. FRANCISCO PÉREZ CABRERO

Funció per avuy.—Segon abono.—7· de la segona sèrie.—Se posarà en escena la sarsuela en 4 actes del mestre Gaztambide, titulada «Los Madgáres». Entrada á localitat 3 rals.—Id. al paradís 2.

A dos cuarts de nou en punt.

ULTIMA HORA

La pacificació de Filipines

Madrid 16.

Com de costum s' han reunit aquest matí los ministres en Palau pera celebrar Consell baix la presidència de la reina.

Lo Sr. Sagasta llegí telegramas importantíssims de Filipinas.

Lo Gobern acordà en vista de la grandíssima importància dels cablegramas del Arxipèglech, publicar desseguida un número extraordinari de la «Gaceta» donant compte d' ells.

A pesar de que 'ls ministres guardan absoluta reserva, puch comunicar que en los despaigs mencionats se tracta de la pacificació de Filipinas.

A las cinch de la tarde hi haurà Consell en la Presidència.

En los círculs polítichs se nota extraordinaria animació.

—Los telegramas que ha enviat al Gobern lo general Primo de Rivera, son en extrém satisfactoria.

Diu lo capitá general de Filipinas que ha rebut un acta firmada per los principals cabecillas acatant la soberanía d' Espanya.

Reconeixen en l' expressat document lo valor de las tropas espanyolas, que 'ls han derrotat incessantement.

Los cabecillas acaben confessantse impotents pera continuar la campanya.

Demanan un plazo, que acaba avuy, pera circular ordres als rebels, á fi de que se sometin. Aquells desposaran las armas avans del dia 25, en qual feixa tots los insurrectes tindrán coneixement de la sumisió dels cabecillas.

Aquells sollicitan recursos pera emigrar.

—Los cabecillas comunicarán desseguida ordres als seus pera que 's presentin.

Aguinaldo embarcarà lo dia 27 pera Hong-Kong, acompañantlo lo tinent coronel Primo de Rivera.

Lo dia 31 d' aquest mes tindrà llooh la entrega de las armas per part dels insurrectes.

A aquest acte se tracta de donarli molta importància.

—Acaba de circular lo rumor de que 'l cabecilla Aguinaldo s' ha presentat al general Primo de Rivera.

Se diu que son molts los rebels que també 's presentan.

—En molts edificis de Madrid han aparegut cobretells.

En lo Cassino Lliberal y en los Ministeris hi haurà aquesta nit iluminacions.

Varis periódichs publicarán extraordinaris.

L' entusiasme á Madrid es molt.

—L' extraordinari de la «Gaceta» que acaba de publicar-se, inserta l' telegrama del Marqués d' Estella, feixa 12 del actual.

Demana autorisació per tractar ab los rebels.

Inserta ademés la «Gaceta» la contestació del Gobern y l' telegrama del general Primo de Rivera confirmant quant he comunicat aquesta tarda.

Aguinaldo y 'ls demés quefes del govern insurrecte embarcarán lo dia 27 pera Hong-Kong, acompañantlos lo tinent coronel Primo de Rivera.

Telegramas particulars de "Lo Somatent"

Madrid 16, 7 tarda.

Ha sortit un extraordinari de la «La Gaceta» donant compte de la terminació de la guerra á Filipinas.

S' han presentat lo cabecilla Aguinaldo y altres dels principals quefes los que sortirán embarcats pera Hong-Kong.

Molta animació en los círculs polítichs y entusiasme y alegria en tot lo poble per tan feliç aconteixement.

La «Gaceta» publica alguns detalls que no telegrafia perque los trobarán en los diaris de la nit de Barcelone.—A.

Imp. de G. Ferrando.—Plaça de la Constitució,

SERVEI DE TRENS

SORTIDAS:

De Reus á Barcelona

5'04 m. correo (per Villanova y Villafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
8'56 m. expreso, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (per Villanova).
12'11 t. mercancías, segona y tercera.
15'57 t. correo (per Villanova).

De Barcelona á Reus

5'25 m. (per Villafranca).
9'46 m. (per Villanova).
15'8 t. per id.

7'39 t. expreso (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9'33 m. — 10'04 t. — 3'40 t. — 7'19 y 9'57 mit. 8'5

De Mora á Reus

4'21 m. — 8'00 m. — 12'05 t. — 6'04 t. — 7'36 n.

De Reus á Tarragona

8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'04 t.

De Tarragona á Reus

7'30 m. — 12'25 t. — 4'30 t. — 8'50 n. més un tren que parte de la estación de Tarragona a las 7'30 t. y arriba a Reus a las 8'30 t.

Biblioteca Regionalista

LIBRERIA REGIONAL, carrer de Jesús, 31

SECCIO CATALANA

- «Lo Catalánisme», per Valentí Almirall, 10 rals.
- «Quadros», per Emili Vilanova, 2 ".
- «La Dida», per Josep Feliu y Codina, 2 "
- «Cartas Andorrana», per Josep Aladern, 2 "
- «Costums típics», per id. ab Isern, 2 "
- «Alcoy», monografia, per id., 2 "
- «Poésias», per Manel Marinelló, 2 "
- «Oda á Barcelonà», per Jascinto Verdaguer, 2 "
- «Lo P. de les tres branques», per id., 2 "
- «L'Aglenyà», per Ramon Masferrer, 2 "
- «Croquis Pirinenchs», per J. Massó Torrents, 12 "
- «La Fada», per id., 2 "
- «Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó, 2 "
- «Anant pel mon», per Santiago Russinyol, 16 "
- «Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell, 12 "
- «Obras catalanas», per Josep Ixart, 20 "
- «Poesias», de Joan Maragall, 8 "
- «Calades», per Emili Guanyabens, 8 "
- «Fructidor», drama, per Ignaci Iglesias, 8 "
- «Mont-lba», per Bosch de la Trinxeria, 12 "
- «Quan jo era noi», per A. de Biquer, 20 "

De Reus á Lleida

8'10 m. — 5'23 t.

A.L. De Lleida á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Vimbodi

1'28 t. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Vimbodi á Reus

9'53 m. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Tarragona á Valencia

9'30 m. y 11'30 n.

De Valencia á Tarragona

11'4 m. y 6'30 t.

ADMINISTRACIÓ DR. CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

1921 ab estiu 1922 ab hivern

ARRIBADAS:

De Tarragona, el lastre, dia 1921 ab hivern 8'30 m.

— 9'45 hores d' arribada del tren de Tarragona, dia 1922 ab estiu.

SAFARIS

«Música vella», per E. Doris y Bonaparta, 12 "

«Figura y paisatge», per Narcís Oller, 12 "

«Tascant per les Serres», per J. Pons y Masaveu, 12 "

«Espectress», per Enrich Ibsen, 12 "

Obras dramáticas de la biblioteca del «Teatro Regional», à meytat de preu.

«Cansons Catalanes», harmonizades per Enrich Moreira, han sortit:

«Sant Ramón», 2 rals.

«Plany», 2 "

«El Maçoudia», per Brunet y Bellet, 2 "

SECCIO CASTELLANA

«Espanya tal qual es», per Valentí Almirall, 4 rals.

«Patria y Región», per Salvador Golpe, 12 "

«Ur ensayo de Regionalismo», per Joan Mafé y Flaquer, 2 "

SECCIO GALLEGA

«Odas de Anacreonte», per Florenci Vaamonde, 5 rals.

Ademés estan à la venda diferents obres de celebrats iterats catalans, castellans y extranjers.

GRANJA ANDÀ ANNA 1922

GRANJA ANDÀ ANNA 1922